

تجربه آزادسازی و خصوصی‌سازی صنعت بیمه در کشورهای در حال توسعه‌ای نظیر چین برای کشورهای دیگری که درصدد فراهم آوردن مقدمات قابلیت رقابت صنعت بیمه خود در عرصه جهانی خدمات مالی هستند، بسیار ارزشمند است. تقویت نقش نهاد قانونی برای نظارت بر بازار بیمه در کنار افزایش اختیارات شرکت‌های بیمه دولتی، حائز اهمیت بالایی است که قبل از شروع به آزادسازی در این کشورها ضرورت آن توسط مسئولین ذیربط احساس می‌شود، در کنار خصوصی‌سازی، ارتقاء نقش مذکور پی‌گیری و حتی در کشورهای صنعتی با بازار توسعه یافته بیمه، این امر به منظور پاسخگویی به تحولات سریع در بازارهای مالی و بیمه تعقیب می‌شود.

تازه‌های جهان بیمه

بازار بیمه چین و هنگ‌کنگ

آماده‌سازی برای یک جهش بلند

توان بالقوه چین به عنوان یک بازار سودآور برای بیمه‌گران اتکایی به طور طبیعی توجه شرکت‌های خارجی را برای توسعه بازارهای جدید به خود جلب کرده است. علیرغم تعداد نسبتاً اندک امتیازاتی که به بیمه‌گران بین‌المللی اعطا شده است، تلاش‌های دولت چین برای ایجاد یک بنیان مستحکم برای توسعه بازار بیمه در آینده موجب تشویق شرکت‌ها برای حضور فعال‌تر شده است.

قانون بیمه، که در اول اکتبر سال ۱۹۹۵ به مورد اجرا گذاشته شد سعی در ارائه یک مبنای قانونی و نظارتی با ثبات داشت تا از این طریق بازار بیمه در چین به طور صحیح و سالم مقررات‌زدایی شود. به طور مثال، در این قانون ثبت‌نام کارگزاران بیمه‌ای

اجباری شده است و نیز بین رشته‌های بیمه عمر و غیر عمر تفکیک دقیقی صورت گرفته است.

با این وجود، احتمال این که این مقررات بیمه به عنوان کلام آخر مقامات تصمیم‌گیرنده مرکزی قلمداد شود، اندک است. انتقال سریع چین در نیمه دوم دهه ۱۹۹۰ از یک اقتصاد برنامه‌ریزی شده تحت هدایت دولت به یک اقتصاد بازار میلیون‌ها نفر از کارگران و خانواده‌های آنان را، که قبلاً تحت حمایت دولت قرار داشتند در معرض بیکاری قرار داد، به ویژه این امر از طریق پیشنهاد پایان مراقبت‌های بهداشتی که تأمین مالی آن بر عهده دولت قرار دارد برای نیروی کار مناطق شهری تشدید شده است. در دسامبر ۱۹۹۸ وزیر کار و تأمین اجتماعی اعلام کرد که این گونه مراقبت‌های بهداشتی در پایان سال ۱۹۹۹ کنار گذاشته خواهد شد.

دوره حذف تدریجی پرداخت یارانه‌های دولتی برای بخش مراقبت‌های بهداشتی در اوایل سال ۱۹۹۹ آغاز گردید و بلافاصله هزاران هزار شرکت را در سطح ملی تحت تأثیر قرار داد. یک برنامه گسترده بیمه درمان خصوصی به دنبال در دست گرفتن کنترل کسادی می‌باشد، ولی این طرح جدید یک مسؤلیت بسیار بزرگ بوده و روشن است که ساختار بیمه در سطح ملی و محلی لازم است تا حد امکان غیر قابل نفوذ باشد.

بحران در بازارهای مالی در آسیای جنوب شرقی - که منجر به ادغام تعداد زیادی از شرکت‌های بیمه در سراسر منطقه، و تجدید ساختار یا در بسیاری از موارد تعطیلی آن‌ها گردید - باعث شده تا دولت چین به این نتیجه برسد که کنترل ریسک‌ها ممکن است نتایج نامطلوبی در پی داشته باشد.

بنابراین دولت وظیفه نظارت بر فعالیت‌های بیمه‌ای را از «بانک خلق چین» (People's Bank of China, PBOC)، که دارای مسؤلیت‌های زیادی است، منتزع کرده، و یک نهاد جدید نظارتی با نام

«کمیسیون قانون‌گذاری بیمه چین» (CIRC, China Insurance Regulatory Commission) ایجاد کرده است، که گزارش عملکرد خود را مستقیماً به شورای دولتی یا هیأت دولت ارائه می‌کند.

به گفته مقامات دولتی، CIRC که دارای هشت یا نه بخش مختلف، شامل بخش‌های مربوط به بیمه اموال و عمر می‌باشد، «... باید هر چه سریع‌تر فعالیت‌های حرفه‌ای را گسترش داده و توجه بیشتری به بیمه در سطوح بالای دولتی معطوف نماید». به طور مشخص کمیسیون بر اساس مجوزهای رسمی، اختیاراتی را برای «تنظیم سیاست‌ها، تقویت قوانین، مجازات کردن فعالیت‌های غیرقانونی، حمایت از حقوق و منافع بیمه‌گزاران، بهبود رقابت و ایجاد یک نظام ارزیابی ریسک» دریافت کرده است.

به گفته پاتریک کرانلی، رئیس نمایندگی شرکت بیمه امریکایی سیگنا (Cigna) در شانگهای، «هیچ شکی وجود ندارد که استقبال فراوانی از توسعه بازار بیمه در چین وجود دارد زیرا در حال حاضر نسبت به زمانی که هدایت بیمه در چین تحت کنترل PBOC بود توجه بیشتری به آن می‌شود».

دیوید برور، مدیر گروه توسعه «کسارگزاری سدویک بریتانیا» (U.K Broker Sedgwick) معتقد است که تجدید ساختار صنعت بیمه چین مهم‌ترین گام در آخرین دور سیاست‌های آزادسازی است. به ادعای وی، «داشتن یک نهاد نظارتی مستقل بهترین اقدام می‌باشد».

از نقطه نظر بین‌المللی، تغییر در نحوه نظارت این امیدواری را ایجاد کرده است که اولویت زیادی به اعطای امتیازات بیشتر به بیمه‌گران غیرچینی داده شود. تاکنون، تنها تعداد اندکی از بیمه‌گران خارجی شامل اتحادیه AIG، شرکت بیمه بین‌المللی امریکا و اتحاد (Royal & Sun) بریتانیا اجازه فروش بیمه‌نامه در چین را دریافت کرده‌اند.

با این وجود، آقای کرانلی معتقد است که شورای

دولتی هنوز نقش اساسی را در اعطای امتیاز و مجوزها ایفا می‌کند: «صرف نظر از این که فرایند آزادسازی بازار بیمه (به روی شرکت‌های بیمه خارجی) سرعت گرفته است یا خیر، پاسخ من این است که این اقدامات احتمالاً در کوتاه‌مدت تأثیر اندکی خواهد داشت، زیرا تعداد دیگری از سازمان‌های دولتی وجود دارند که در مورد اعطای مجوزها و امتیازات قدرت تصمیم‌گیری خواهند داشت».

از طرف دیگر، انتظار می‌رود که CIRC در چگونگی برخورد با آن دسته از بیمه‌گران خارجی که قبلاً، به طور مثال به دلیل ساده‌تر کردن محدودیت‌های مربوط به فروش بیمه‌نامه توسط شرکت‌ها، مجوز فعالیت دریافت کرده‌اند، به صورت منصفانه‌تری برخورد نماید. فعالیت آن‌ها در حال حاضر محدود به شهرهای ساحلی شانگهای و گوانگ زو می‌باشد.

به گفته یک بیمه‌گر خارجی، «بهترین شیوه این است که دولت چین بین شرکت‌های بیمه داخلی و خارجی هیچ گونه تفاوتی قائل نشود. به نظر می‌آید که فرایند برخورد عادلانه توسط سازمانی که به این منظور ایجاد شده است، سرعت گرفته است».

مقامات چینی در صدد انحلال «شرکت بیمه دولتی چین» (PICC, State - Owned people's Insurance Company of China) که ۸۰ درصد از سهم بازار بیمه چین در سال ۱۹۹۷ را در اختیار داشته است، به عنوان یکی دیگر از بخش‌های مهم برنامه آزادسازی بازار بیمه هستند، و در اکتبر سال ۱۹۹۸ نیز اعلام شد که سه شعبه از PICC، یعنی بیمه عمر، بیمه اموال و بیمه‌های اتکایی رسماً به شرکت‌های مستقل خودمختار تبدیل می‌شوند.

این اقدام در پی ایجاد نهادهای مستقل توسط PICC برای بیمه عمر، غیرعمر و بیمه‌های اتکایی صورت گرفت، و وانگ زیائونانگ، نایب رئیس PICC توضیح می‌دهد که این اصلاحات برای صنعت

بیمه در بلندمدت بسیار سودمند است. به گفته وی، «این مسأله به سرزمین اصلی کمک می‌کند تا در بلندمدت با فعالیت‌های بین‌المللی هماهنگ شود».

انحلال PICC ممکن است دو شرکت بزرگ بیمه گر چینی - شرکت پینگ آن در شن‌زن و شرکت چاینا پاسیفیک در شانگهای - را تحریک نماید تا از آن پیروی نمایند. در سال ۱۹۹۳، پینگ آن اولین بیمه گر چینی بود که اقدام به تفکیک فعالیت‌های بیمه عمر خود از بیمه غیر عمر کرد، ولی هر دو رشته هنوز تحت نام شرکت مذکور فعالیت می‌کنند.

آقای برور از بیمه سدویک نسبت به انجام اصلاحات بیشتر در بازار بیمه چین خوش بین است. وی می‌گوید، «اگر شما یک بازار با سازماندهی مناسب و هدایت مطلوب داشته باشید، مردم تمایل زیادی برای وارد شدن به آن خواهند داشت. وضعیت چین تفاوت بسیاری با مورد روسیه، که در آن بازار سازماندهی چندان مناسبی نداشته و شرکت‌ها در همه جا مانند قارچ روئیده‌اند، دارد».

به گفته آقای برور، «ایجاد یک شرکت بیمه اتکایی ملی در چین یک اقدام بسیار خوب است. قبلاً وضعیت به گونه‌ای بود که در آن بیمه گران جدیدتر - مانند پینگ آن و چاینا پاسیفیک - باید با مالکیت PICC برای رشته‌های مختلف مبارزه می‌کردند و سپس آن‌ها باید برای کسب بیمه اتکایی با بیمه اتکایی PICC اتحاد نمایند. این یک وضعیت بسیار مشکل برای تمام شرکت‌های فعال در بازار بود».

فروپاشی Chaebol به طور آشکار منجر به انتقال حجم عظیمی از منابع پنهان و غیر قانونی و سایر فعالیت‌های حمایتی که برای حمایت از شرکت‌های دچار بتران در داخل یک گروه صنعتی طراحی شده بود، گردید.

به نوشته روزنامه مالی چین، PICC «باید تا اواخر سال ۱۹۹۹ ارتباط خود با نهادهای اقتصادی وابسته به خود را به طور کامل قطع نماید». یک مقام رسمی

PICC نباید در مورد تعداد دقیق یا اندازه این فعالیت‌ها تحت فشار قرار گیرد، ولی به طور آشکار این فعالیت‌ها بالغ بر هزاران فعالیت‌های وابسته در تجارت، جهانگردی و صنعت می‌شود. بنا به نوشته روزنامه اخبار مالی، بخش بیمه اموال PICC احتمالاً منافع خود را به برخی شرکت‌های وابسته فروخته و اجازه انحلال سایر بخش‌ها را نیز می‌دهد.

در سال ۱۹۹۷، حق بیمه دریافتی در چین نسبت به سال قبل در حدود ۳۹ درصد افزایش داشته است، که نشان‌گر رشد قابل ملاحظه‌ای در بازار بیمه این کشور است. میزان فروش در حدود ۱۰۹ میلیارد یوان (۱۳ میلیارد دلار) بوده که بیان‌گر حق بیمه سرانه‌ای به میزان ۱۱ دلار است. طبق اظهارات سخنگوی PICC، رشد فروش برای سال ۱۹۹۸ در حدود ۳۶ درصد برآورد می‌شود.

تاکنون بیمه عمر، با دریافت حق بیمه‌ای به میزان ۶۱ میلیارد یوان و رشد ۴۶ درصدی نسبت به سال قبل، فعال‌ترین بخش بوده است. ضمناً، بخش بیمه غیر عمر نیز حق بیمه‌ای به میزان ۴۸ میلیارد یوان در سال ۱۹۹۷ ایجاد کرده است، که نسبت به سال ۱۹۹۶ در حدود ۶ درصد رشد را نشان می‌دهد.

افزایش تقاضا برای بیمه تا حدود زیادی از طرف ساکنین نقاط شهری بوده است. بر اساس اطلاعات منتشره از سوی «انجمن بیمه شهری» (Municipale Insurance Association)، پسین سال‌های ۱۹۹۶ و ۱۹۹۷ کل درآمد حق بیمه در پکن در حدود ۹۰ درصد افزایش داشته است، که معادل رقمی در حدود ۹ میلیارد یوان یا یک میلیارد دلار است. فروش حق بیمه سرانه در پکن معادل ۸۱۸ یوان است که تقریباً ده برابر متوسط ملی در چین است.

شانگهای، بزرگ‌ترین بندر و مرکز تجاری چین، نیز وضعیت مشابه پکن دارد. اطلاعات «انجمن شرکت‌های بیمه عمر شانگهای» (Association of Life Insurance Companies) نشان می‌دهد که

درآمد ثبت شده حق بیمه در سال ۱۹۹۷ معادل ۴/۶ میلیارد یوان بوده که نشان‌دهنده درآمد سرانه‌ای معادل ۴۵۰ یوان است.

بیمه‌نامه‌های عمر تنها ۲۵ درصد از کل بیمه فروخته شده در پکن در سال ۱۹۹۵ بوده است. ولی در حال حاضر، برآورد می‌شود که از هر ۴ بیمه‌نامه صادر شده ۳ مورد مربوط به بیمه عمر باشد. در شانگهای، بیمه عمر در حدود ۶۵ درصد کل بازار را در سال ۱۹۹۷ در اختیار داشته است، در صورتی که این نسبت در سال ۱۹۹۲ تنها ۳۱ درصد بوده است.

بنا به گفته آقای لو، مدیر مرکز تحقیقات اجتماعی چین در لندن، بخش‌های ثروتمندتر جمعیت شهری، «... درک بهتری از بیمه عمر و سایر تسهیلات مالی دارند و دقیقاً می‌دانند که چه نوع بیمه‌نامه‌های عمری را می‌توانند تهیه نمایند». وی هم‌چنین نتیجه می‌گیرد که، «یک نوع احساس خاص میان شهروندان ثروتمندتر وجود دارد و آن این است که آن‌ها بهتر می‌توانند آماده‌ی مقابله با حوادث احتمالی، شامل مستمری از کارافتادگی - حتی در حوزه‌هایی که دولت در حال حاضر از آن حمایت مالی می‌کند - شوند زیرا دیر یا زود شبکه حمایتی کنار گذاشته خواهد شد.

تساکتیک‌های تقویت فروش بوسیله حق‌العمل‌کاران نیز تا حدودی در رونق صدور بیمه‌نامه عمر مؤثر بوده است. در شانگهای بیش از ۳۰ هزار حق‌العمل‌کار وجود دارد، ولی به نظر می‌آید که دولت مایل است تا فعالیت افراد حقه‌باز و کلاهبردار را در بازار متوقف نماید. به گفته یکی از مقامات انجمن بیمه شانگهای، در سپتامبر سال گذشته، برای اولین بار، کارگزاران بیمه‌ای از انجام فعالیت‌های بیمه‌ای خلاف قانون منع شدند.

انجمن بیمه شانگهای مدعی است که بیش از ۴۰ کارگزار بیمه‌ای مجازات شده متهم بودند که اقدام به انتشار رسیده‌های حق بیمه غیر معتبر و دریافت پنهانی حق بیمه کرده‌اند. دو مورد از حق‌العمل‌کاران

فعالیت‌های غیر قانونی گذشته خود را هنگامی که گواهینامه‌های فعالیت خود را دریافت کردند پنهان کرده بودند، در حالی که تعدادی نیز برای مشتریان خود تخفیف‌هایی قائل شده‌اند.

ضمناً، براساس برآوردهای دولت چین، توفان گسترده‌ی تابستان گذشته در مناطق حاصلخیز چین موجب وارد آمدن ۲۰ میلیارد دلار زیان شده است. برآوردهای غیررسمی این رقم را ۳۶ میلیارد دلار تخمین می‌زند. طغیان رودخانه‌ها هم‌چنین موجب ویرانی ۵/۵۸ میلیون خانه، و آسیب رسیدن به ۱۲ میلیون نفر دیگر شده و ۱۴ میلیون نفر نیز مجبور به حرکت به طرف مناطق امن‌تر شده‌اند.

مبلغ خسارت پرداختی بیمه، که نسبت به حجم فجایع کوچک است، عمدتاً توسط بخش بیمه اموال PICC پوشش داده می‌شود. بنا به اظهارات رئیس این شرکت آقای سان ژو، بخش بیمه اموال PICC قبلاً مبلغ ۱/۲۸ میلیارد یوان بابت خسارات وارده پرداخت کرده است. گرچه کل صورت‌بهای مربوط به خسارات احتمالاً نزدیک به ۲/۵ میلیارد یوان است، بخش بیمه اموال PICC معادل ۲۲/۵ میلیارد یوان درآمد حق بیمه از محل بخش بیمه اموال در نیمه اول سال گذشته دریافت کرده است که با آن صورت‌حساب‌ها را در آینده پرداخت خواهد کرد. چندان تعجب‌آور نیست که، جبران نسبتاً اندک زیان‌های اقتصادی هنگفت، تقاضا برای بیمه حوادث را در چین به شدت افزایش داده است. بنا به اظهارات آقای پیروژندو، مدیر عامل شعبه شرکت بیمه اتکایی سوئیس در آسیا: «طغیان رودخانه‌ها هر سال در چین رخ می‌دهد و مردم اکنون می‌پرسند که آیا می‌توان آن‌ها را بیمه کرد؟

همان‌گونه که آقای اوزندو بیان کرده است، مانع اصلی این است که در حال حاضر هیچ‌گونه بیمه خاص توفان وجود ندارد، و بیمه کردن در مقابل فجایع طبیعی مستلزم سرمایه و تخصص است که در

حال حاضر بازارهای محلی قادر به عرضه آن نیستند. بنابراین وی معتقد است که چین می‌تواند به بیمه‌گران خارجی برای پوشش بیمه‌ای این حوادث روی آورد. در حال حاضر شرکت بیمه اتکایی سوئیس در حال همکاری با دانشگاه پکن و PICC می‌باشد تا مناطق زلزله خیز را به منظور ارائه اولین طرح بیمه زلزله در چین شناسایی نماید.

با این وجود، آقای بن هور، مدیر عامل شرکت بیمه اتکایی SCOR آسیا توضیح می‌دهد برای این که چین بتواند یک بازار قدرتمند بیمه حوادث را توسعه دهد، ضروری است که پول ملی این کشور یعنی یوان در بازارهای بین‌المللی قابل تبدیل باشد. به دلیل این که در حال حاضر محدودیت‌های قانونی وجود دارد، تمام فعالیت‌های بیمه‌ای که با پول محلی انجام می‌گیرد باید در همان محل نیز بیمه اتکایی شود، در سایر کشورها نیز همین طور است. چون تمام اموال در داخل مناطق مصیبت‌زده با پول محلی پوشش داده می‌شود، بازار بیمه اتکایی داخلی کل زیان‌ها را جذب می‌کند.

به گفته آقای هو: «بحث اندکی در داخل در مورد مسأله وجود دارد، و بحث جدی در بالاترین سطح این است که بیمه حوادث در آینده در کجا انجام شود. کار مشکل برای مقامات نیاز به گسترش ریسک‌های بسیار بالای بیمه به کشورهای خارجی است. با این وجود، در همان زمان، در پی احساس خطر ناشی از بحران مالی در آسیای جنوب شرقی، دولت نظارت خود بر فعالیت‌های غیرقانونی مالی را تقویت کرد و کنترل‌های خود را بر مبادلات ارزی خارجی به عنوان بخشی از حرکت به سری ایجاد ثبات برای یوان، مستحکم‌تر نمود.

در سپتامبر سال گذشته، چین مقررات سخت جدیدی را برای متوقف کردن معاملات ارزی غیر قانونی اعلام کرد و محدودیت‌هایی را بر دریافت وام‌های خارجی، به ویژه وام‌های کوتاه‌مدت، اعمال

نمود. این اقدامات سخت‌گیرانه که طی اعلامیه‌ای در روزنامه اخبار مالی چین برآن تأکید شده، و ایجاد و افزایش منابع مالی خارجی توسط بیمه هائوان بدون مجوز PBOC، مورد انتقاد قرار گرفته است بنا به اطلاعیه مذکور بیمه هائوان «قوانین جنائی، قانون بیمه جمهوری خلق چین و مقررات و قواعد مدیریت بیمه‌ای را نقض کرده است.»

به گفته آقای هو از بیمه اتکایی SCOR، تا زمانی که یوان قابلیت تبدیل پذیری در بازارهای بین‌المللی را پیدا کند، قراردادهای بیمه اتکایی خارجی محدود به پروژه‌های مشترک بزرگ، مانند پروژه‌های تولید برق و تسهیلات زیربنایی خواهد بود که در آن‌ها سرمایه‌گذاری‌های خارجی قابل توجه به شرکای غیرچینی اجازه می‌دهد تا آزادانه نسبت به بیمه اتکایی این سرمایه‌گذاری‌ها در بازارهای بین‌المللی اقدام نمایند. این اقدام به آزادسازی وضعیت مطمئنی را برای بیمه اتکایی SCOR به عنوان بزرگ‌ترین صادرکننده بیمه سرمایه‌گذاری‌های مشترک برای ایجاد کارخانجات برق هسته‌ای در چین، ایجاد کرده است.

آقای هو پیش بینی می‌کند که در سرمایه‌گذاری‌های بخش انرژی و تسهیلات زیربنایی به دلیل نگرانی در مورد درهم ریختن اوضاع اقتصادی، آن گونه که در کشورهای چون مالزی و اندونزی رخ داد، کاهش قابل توجهی صورت گیرد. وی توضیح می‌دهد که، «احساس این است که باید سرمایه‌گذاری خارجی اروپا، ایالات متحده و ژاپن تحت کنترل قرار گیرد. البته دولت باید رشد اقتصادی را تشویق کند، ولی هنوز کسی نباید اجازه ورود به یک بخش را به طور هم‌زمان داشته باشد.»

این فلسفه ملی بدون شک می‌تواند برای رقابت از سوی بیمه‌گران خارجی به کار گرفته شود. در حال حاضر تنها پنج شرکت خارجی دارای مالکیت عمده که مجوز فعالیت در چین را دارند، وجود دارد و پنج

سرمایه گذاری مشترک نیز بین شرکت های داخلی و خارجی وجود دارد. در سال های اخیر، غول خدمات مالی در ایالات متحده یعنی (Lincoln National) اقدام به فروش بیمه نامه عمر در چین به صورت سرمایه گذاری مشترک با شرکت «پینگ آن» کرده است. به گفته سخنگوی (Lincoln National)، «ما هیچ انتظاری در این مورد که در بلندمدت چه اتفاقی می افتد نداریم».

شرکت (Royal & Sun)، که اولین شرکت بیمه انگلیسی دارای مجوز فعالیت در چین بود، فعالیت خود را در اکتبر سال گذشته آغاز کرد. به گفته آقای باب مندلسون، مدیر عامل شرکت، «این یک شرکت سودآور خواهد بود». گرچه وی نگفته که شرکت چه زمانی اولین سودهای خود را در بازار چین کسب خواهد کرد، ولی ابراز کرده است که در سایر بازارها اغلب این کار سه سال طول می کشد. به گفته وی «فعالیت های بیمه ای در یک چارچوب برنامه ریزی شده و مرتب توسعه می یابد».

شرکت (Royal & Sun) بیمه های بازرگانی، مانند بیمه های اموال و مسؤلیت، را با توجه خاص به شرکت های چند ملیتی که مشتریانی در سراسر جهان دارند، پذیره نویسی خواهد کرد. در حال حاضر، این شرکت نمی تواند برای افراد بیمه نامه صادر کند زیرا این کار مستلزم آن است که مجوز فعالیت خود را توسعه دهد. آقای مندلسون در این زمینه گفته است: «ما امیدواریم که به مشتریان انفرادی نیز خدمات ارائه نماییم. ولی لازم است شایستگی خود را (در زمینه هایی که در حال حاضر مورد پذیرش قرار گرفته است) به اثبات رسانده و سپس اقدام به گسترش فعالیت های خود نماییم».

آقای مندلسون معتقد است که چنین محدودیت های بازار بیمه را هم زمان با آزادسازی اقتصاد خود کاهش خواهد داد و دولت پکن به ارزش اعطای مجوز فعالیت به بیمه گران خارجی برای پوشش برخی از ریسک های بیمه ای در حال رشد واقف است. این اخبار برای سایر شرکت های بیمه که علاقمند به دنبال روی از اقدامات انجام شده توسط (Royal & Sun) هستند خوشحال کننده است.

جدول (۱) - وضعیت شرکت های بیمه چینی

در سال ۱۹۹۷

نسبم در بازار (درصد)	درآمد حق بیمه (میلیون یوان)	نام شرکت
۳۵/۲	۳۸۹۰۰	PICC Life
۳۲/۳	۳۸۰۰۰	PICC Property
۱۶/۵	۱۸۲۰۰	Ping An
۱۲	۱۳۱۷۰	China Pacific
۱/۳	۱۴۱۰	Xin Hua Life
۰/۲	۲۶۰	Tian An
۰/۲	۲۱۵	Dazhong
۰/۲	۱۹۰	Sinosaf General
۰/۱	۱۸۵	Hau Tai

Source: China Re

بازار بیمه هنگ کنگ

■ بنا به اعلام آلن وانگ کارگزار بیمه ای در هنگ کنگ، «بحران مالی آسیا به تدریج تأثیرات منفی خود بر صنعت بیمه در سال ۱۹۹۸ را نشان خواهد داد».

■ به گفته وی، درآمد حق بیمه ناخالص از محل فعالیت بیمه در هنگ کنگ در نیمه اول سال ۱۹۹۸ در حدود ۱/۱ درصد نسبت به دوره مشابه قبل کاهش یافته و به ۹/۷ میلیارد دلار هنگ کنگ (۳/۱ میلیارد دلار امریکا) رسید، زیرا تعهدات منجر به زیانی در حدود ۲۰۰ میلیون دلار هنگ کنگ گردید. ضمناً، درآمد حق بیمه برای رشته جدید بیمه عمر اشخاص

در دوره زانویه تا ژوئن به ۳ میلیارد دلار هنگ‌کنگ رسید، که این رقم معادل ۴۸/۶ درصد درآمد سال ۱۹۹۷ است.

■ با این وجود، علیرغم آمارهای نزولی که توسط کارگزار مذکور ارائه شده است مؤسسه رتبه‌بندی اعتباری S & P چشم‌انداز مثبتی را برای بازار بیمه عمر بر اساس نواقص نسبی بازار، جامعه با وفور روزافزون در داخل قلمرو خود و تصویب اخیر قوانین مربوط به «صندوق تأمین اجباری» (MPF) به منظور کمک به پرداخت‌های بازنشستگی کارمندان، پیش‌بینی کرده است.

■ قوانین MPF که در آوریل ۱۹۹۷ به تصویب رسید، فرصت‌های رشد مهمی را برای بیمه‌گران و بانک‌ها فراهم آورده است، هنگ‌کنگ جمعیت فعال بسیار بالایی دارد، که حدود ۲/۷ میلیون نفر برآورد می‌شود، و آن‌ها اکنون نیاز به وکیل دارند تا به یک شرکت مسئول ضمانت طرح‌های بازنشستگی کمک نماید.

■ شرکت‌های بیمه عمر که از قوانین MPF منتفع می‌شوند عمدتاً شرکت‌های بزرگ‌تر با شبکه گسترده کارگزاری یا امکان دست رسی به سایر شبکه‌های توزیع، توانایی‌های تکنولوژی برتر و ترازنامه شرکت‌ها می‌باشند. گرچه فروش بیمه‌نامه‌های مرتبط با MPF احتمالاً تا اواخر سال جاری تحقق نخواهد یافت، ولی پیش‌بینی می‌شود که حق بیمه دریافتی کل صنعت پس از طی مراحل ابتدایی حدود ۱۵ تا ۲۰ میلیارد دلار هنگ‌کنگ در سال باشد.

■ وضعیت برای بازار بیمه عمومی، که به طور جدی پر ازدحام شده است - به طوری که در حدود ۱۵۷ شرکت بیمه‌ای در حال خدمات‌رسانی به جمعیتی حدود ۶/۳ میلیون نفر هستند - چندان خوش‌بینانه نیست. تأثیر مستقیم کاهش در رشد اقتصادی هنگ‌کنگ به صورت کاهش در حق بیمه مشترک بیمه اتوموبیل، اموال و جبران کارگران شده، و به طور کلی، قیمت‌ها و

مجموع موارد بیمه شده کاهش خواهد یافت. ■ به گفته مؤسسه S & P کاهش سودآوری فعالیت‌های بیمه‌ای دست کم تا سال ۲۰۰۰ ادامه خواهد یافت و رشد منفی درآمد حق بیمه و فشار بر قیمت‌ها بر منطقی کردن صنعت بیمه عمومی فشار وارد خواهد کرد. این مسأله یک شرط لازم برای بازگرداندن ثبات و سودآوری در بازار فعال هنگ‌کنگ می‌باشد.

Reinsurance, Vol.29, No 11, Feb.1999.

منبع:

۱۹۹۹ سال بین‌المللی سالمندان

برنامه‌های سازمان ملل متحد در سال بین‌المللی سالمندان علاوه بر تجلیل از سالخوردگان دورنمای بلند مدتی دارد.

یکی از اهداف مهم در تدارک این برنامه برای سال ۱۹۹۹، تشویق اعضای سازمان ملل برای آینده‌نگری و طراحی برنامه‌های بلند مدت است.

برخی از کشورها قبلاً این مراحل را طی کرده‌اند. به عنوان مثال: استرالیا با راهبرد ملی برای استرالیای در حال سالخوردگی، فنلاند با سیاست ملی سالخوردگی تا سال ۲۰۰۱، هند با تنظیم سیاست ملی برای سالخوردگان در خلال سال ۱۹۹۸، مالتا با تصویب قانون مراقبت از سالخوردگان در سال ۱۹۹۹. برنامه‌های مشابهی نیز در کشورهای دیگر در جریان است.

اطلاعات به هنگام در مورد سال بین‌المللی سالخوردگان می‌تواند از طریق شبکه‌های کامپیوتری از آدرس زیر اخذ شود:

<http://WWW.un.org/esa/socder/fyop.htm.un>

در اروپا نیز ۱۵ مرکز ارتباطی ملی وجود دارد که شما می‌توانید از طریق آدرس زیر به آن دسترسی پیدا